

Ty nejsi zralý (Rosie)

Hana Zagorová

Tak jen bez dojetí rozdělím teď nás,
na co žít v údolí včel?
Pár hádek, láska a spát!
Když se dávám celá,
tak chci, aby brát někdo chtěl.

Ty zatím máš dálku v dírkách místo knoflíků.
Co jen hledáš, když chodíš tak nikam odnikud?
Ty nejsi zralý, a já vím, co hledám,
proto nás dva rozdělím.

Já přece nejsem tvá máma,
ten terč tvých nálad,
tys při toulání se stromů slít.
Mám dost už léčení ran,
hýčkáni, i já smím snad žít.

Vejdeš unavený. Honem ať je teplo!

A pak chce pán klid mít.
Přece být věčně hloupá
jen úděl ženy není,
rozdělím nás, a co má být?

Ty stejně máš dálku v dírkách místo knoflíků.
Co jen hledáš, když chodíš tak někam odněkud?
Ty nejsi zralý, a já vím, co hledám,
proto nás dva rozdělím.

Tu drámu skončíme hned,
prý se vdala tvoje máma.
Neříkej, máš mě rád.
Jé, nemáš kde bydlet?
Jsi básník, břízy si tě
pod svou kůrou snad nechaj' spát.

Přece máš dálku v dírkách místo knoflíků.
Co jen hledáš, když chodíš tak nikam odnikud?

Ty nejsi zralý, a já vím, co hledám,
nás dva rozdělím.

Přece máš dálku v dírkách místo knoflíků.
Co jen hledáš, když chodíš tak někam odněkud?
Ty nejsi zralý, a já vím, co hledám,
nás dva rozdělím.

Přece máš dálku v dírkách místo knoflíků.
Co jen hledáš, když chodíš tak nikam odnikud?
Ty nejsi zralý, a já vím, co hledám,
nás dva rozdělím.